

Streszczenie w języku polskim

Zmienność cech hodowlanych i przyrostowych krajowych pochodzeń świerka pospolitego *Picea abies* H. Karst

W pracy dokonano analiz cech dendrometrycznych i przyrostowych świerka pospolitego 17 proveniencji krajowych. W niniejszej monografii poddano analizie dotychczasowe obserwacje (zdrowotność drzew) oraz pomiary dendrometryczne takie jak: przeżywalność świerków, grubość (pierzńca) i wysokość drzew. Na ich podstawie obliczono wskaźnik smukłości, pierznicową liczbę kształtu oraz miąższość drzew i drzewostanów. Pomierzono również przyrosty roczne drewna, z podziałem na drewno wczesne i późne. Sprawdzone wpływ podstawowych kierunków geograficznych (NSWE) oraz klas wieku na wielkość przyrostów drewna świerków. Głównym celem pracy było zbadanie relacji: pochodzenie drzewa - cechy hodowlane i przyrostowe. Materiałem badawczym były zeszlifowane krążki świerkowe pobrane z drzew z wysokości 1,30 m pochodzące z powierzchni doświadczalnej w Głuchowie na terenie LZD Rogów oraz archiwalne dane pomiarowe zebrane przez pracowników Katedry Hodowli Lasu.

W pracy wykazano duże zróżnicowanie świerka pod względem cech hodowlanych i przyrostowych. W warunkach środkowej Polski najwyższy wskaźnik wartości hodowlanej uzyskały świerki z północno-wschodniej (Zw. Białowieski II oraz Borki) i południowej Polski (Wisła). Stwierdzono także większą dekoncentryczność słoików rocznych na osi wzdłuż dominującego wiatru (zachód – wschód), niż w osi poprzecznej (północ – południe), gdzie przyrosty były mniej więcej koncentryczne.

Będkowski